

zoete kruiden

gebogen bij een haag ruik je
een verleden: muur en munt,
de geuren uit de tuin van vader.
waarmee was je bezig: wieden, harken
onder een wigwam van staakbonen
waar geen einde aan kwam

en soms vond je een marbel
van lichtbruine klei, te klein
om te knikkeren maar het lag
zo lief in je hand, een wonder
dat onze aarde zelf had volbracht

toen moest het straatje worden
verbreed, een huis gesloopt
en een blokkendoos verscheen
zonder poortje, zonder pad
en staken van een zomerse tuin

vergeefs ga je zoeken naar
sporen van vroeger in een buurt
waar je botst op het vreemde: geen muur,
geen kruismunt, de zoete kruiden,
en geen schaduw van vader gebogen
over een hark, geen marbel die zo
onooglijk rolde in de palm van je hand

Staf De Wilde